

D'altra banda, el caràcter universal que té l'esport afavoreix que alhora sigui divers, i per tant, això fa que aquesta activitat sigui un espai de comunicació i relació entre persones de procedències i referents culturals diferents. En aquest cas ja no només parlem de valors, sinó que sobretot parlem d'educació en valors en les diferències culturals, que en el fons és la realitat palpable de la nostra societat. La tolerància és aquí el valor més important que es treballa; representa el valor base sobre el qual se'n podran treballar molts altres.

Cal no oblidar tampoc que l'esport no només és joc col·lectiu, sinó que també n'hi ha que es practica individualment. El sacrifici, l'esforç, la constància i la perseverància són alguns dels valors que es poden treballar

sobretot des dels esports individuals. Tot i així, és important gestionar-los bé perquè no acabin tenint un significat que porti a contravalors com per exemple el sobre esforç físic, cada cop més freqüent entre els joves esportistes, o l'excés de competitivitat.

La pràctica esportiva és sovint una activitat que motiva pràcticament tothom, i un alumne que està motivat i interessat en allò que es fa és quan aprèn. Si volem centrar-nos en un aprenentatge de valors dins el marc educatiu, cal tenir molt en compte aquesta motivació per l'esport, perquè segurament serà el camí més fàcil per implicar els alumnes en l'educació en valors i, a partir d'aquí, aquest aprenentatge serà transportable en d'altres àmbits, com pot ser a l'aula mateix. L'esport, doncs, és una eina vehicular de l'educació en valors. ■

El fet que l'objectiu de la pràctica esportiva s'hagi de resoldre en equip afavoreix el treball de valors com el companyerisme, la generositat, la comunicació i la col·laboració.

El sacrifici, l'esforç, la constància i la perseverància són alguns dels valors que es poden treballar sobretot des dels esports individuals.